

Het boek Daniël - Nummer Zeventien

Profetische verbanden: het gouden beeld van Nebukadnezar en de zondagswet

Jeff Pippenger
2023-12-12

Zuster White vereenzelvigd het gouden beeld op de vlakte van Dura vaak met de zondagswet.

„Er is een afgodische sabbat opgericht, zoals het gouden beeld werd opgericht op de vlakte van Dura. En zoals Nebukadnezar, de koning van Babylon, een decreet uitvaardigde dat allen die zich niet zouden neerbuigen en dit beeld aanbidden, gedood moesten worden, zo zal er een proclamatie worden gedaan dat allen die de zondagsinstelling niet zullen eerbiedigen, gestraft zullen worden met gevangenschap en de dood. Aldus wordt de sabbat des Heren met voeten getreden. Maar de Heere heeft verklaard: ‘Wee hun die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen, en zwaarigheid voorschrijven die zij hebben voorgeschreven’ [Jesaja 10:1]. [Zefanja 1:14–18; 2:1–3, geciteerd.]” Manuscript Releases, deel 14, 91.

In deze specifieke passage verwijst Zuster White naar het boek Zefanja, en door dat te doen voegt zij toe aan het profetische verband van Daniël hoofdstuk twee en hoofdstuk drie. Zefanja wijst erop dat Gods volk zich moet verzamelen vóór het besluit. Hij duidt ook een bazuinboodschap aan, die een symbool is van een waarschuwingsboodschap die gericht is tegen de steden (Staten) en torens (Kerken). Hij duidt een inzameling aan, hetgeen het element van de „zeven tijden” is, dat plaatsvindt wanneer het gebed van Leviticus zesentwintig wordt opgezonden. Hij duidt een „volk dat niet gewent is” aan, terwijl hij voortdurend de komst beklemtoont van Gods uitvoerende oordeel, dat begint bij de zondagswet en zich intensiveert tot aan de Wederkomst van Christus.

Wat aan het besluit van de zondagswet voorafgaat, is de vorming van het beeld van het beest. De vorming van het beeld van het beest is de visuele toets die hen uit Gods volk confronteert die voordien reeds de spijswettest hebben doorstaan. Vóór het besluit, dat de derde is (de lakmoesproef), wordt Gods volk, dat Zefanja aanduidt als een „volk waarnaar men niet verlangt”, geroepen zich te verzamelen. De eerste profetie van Ezechiël is de boodschap van de verzameling, maar zij wordt slechts vervuld voor hen die hun verstrooide toestand onderkennen en het gebed van Leviticus zesentwintig bidden, zoals Daniël deed, in hoofdstuk negen.

De grote dag des Heren is nabij, hij is nabij en nadert zeer snel, ja, de stem van de dag des Heren: de held zal daar bitterlijk schreeuwen. Die dag is een dag van gramschap, een dag van benauwdheid en angst, een dag van verwoesting en vernieling, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisternis, een dag van bazuingeschal en krijgsalarm tegen de versterkte steden en tegen de hoge torens. En Ik zal de mensen benauwdheid doen ondervinden, zodat zij zullen gaan als blinden, omdat zij tegen de Here gezondigd hebben; en hun bloed zal worden uitgegoten als stof, en hun vlees als mest. Noch hun zilver noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de gramschap des Heren; maar het ganse land zal door het vuur van Zijn na-ijver verteerd worden, want Hij zal gewis een haastig einde maken

aan al de inwoners van het land. Verzamelt u, ja, verzamelt u, gij volk zonder schaamte; eer het besluit baart, eer de dag vergaat als kaf, eer de brandende toorn des Heren over u komt, eer de dag van de toorn des Heren over u komt. Zoekt de Here, gij allen zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken; zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid: mogelijk zult gij verborgen worden op de dag van de toorn des Heren. Zefanja 1:14–2:3.

Een „machtige man” in de Schrift is een man van kracht, en de eerste vermelding van een „machtige man” is Gideon.

Toen kwam een engel des HEEREN en zette zich neer onder de eik die te Ofra was, welke aan Joas, de Abiëzriet, toebehoorde; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de wijnpers, om die voor de Midianieten te verbergen. En de engel des HEEREN verscheen aan hem en zei tot hem: De HEERE is met u, gij dappere held. Maar Gideon zei tot hem: Och, mijn heer, indien de HEERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? En waar zijn al Zijn wonderen waarvan onze vaders ons vertelden, toen zij zeiden: Heeft de HEERE ons niet uit Egypte doen optrekken? Maar nu heeft de HEERE ons verlaten en ons overgegeven in de hand van de Midianieten. Toen wendde de HEERE Zich tot hem en zei: Ga in deze uw kracht, en gij zult Israëel verlossen uit de hand van de Midianieten; heb Ik u niet gezonden? En hij zei tot Hem: Och, mijn heer, waarmee zal ik Israëel verlossen? Zie, mijn geslacht is het geringste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijns vaders huis. En de HEERE zei tot hem: Voorzeker, Ik zal met u zijn, en gij zult de Midianieten verslaan als één man. Richteren 6:11–16.

In Zefanja zal de heldhaftige man, die ook Gideon is, bitterlijk roepen. Het woord „roepen” is een symbool van de Middernachtsroep in de laatste dagen, en het woord „bitter” vertegenwoordigt rechtvaardige verontwaardiging. Gideon, of Zefanja’s „heldhaftige man”, is een symbool van de Elia-boodschap die de verantwoordelijkheid heeft Gods volk hun zonden te tonen, en natuurlijk ook de zonden van hun vaders.

Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en maak Mijn volk zijn overtreding bekend, en het huis van Jakob zijn zonden. Jesaja 58:1.

Alle profeten stemmen in de laatste dagen met elkaar overeen, zodat de bazuinboodschap van Jesaja ook de „roep” is van de heldhaftige man van Zefanja, die Gideon is, en zij allen de boodschapper Elia en zijn werk in de laatste dagen aanwijzen. In Jesaja duiden de volgende verzen hun zonden aan als aanmatiging, want zij menen dat zij in werkelijkheid de Heere aanbidden en dienen.

Toch zoeken zij Mij dagelijks, en hebben er behagen in mijn wegen te kennen, als een volk dat gerechtigheid deed en de verordening van zijn God niet verliet; zij vragen Mij naar de verordeningen van gerechtigheid; zij scheppen er behagen in tot God te naderen. Jesaja 58:2.

De bittere roep van de machtige man is de boodschap van de Middernachtsroep, die de openbaring omvat dat 18 juli 2020 een vermetele zonde tegen de Heer was, waarvan men zich moet bekeren en die men moet belijden. De kern van de boodschap van de Middernachtsroep is de vorming van het beeld van het beest, en het daaropvolgende oordeel dat door de islam over de Verenigde Staten, en vervolgens over de wereld, wordt gebracht.

Wanneer het gebed van Leviticus zesentwintig is volbracht aan het einde van de woestijn van de drie en een halve dagen van Openbaring elf, zullen het kostbare en het verachtelijke van elkaar gescheiden worden. De wijzen en de dwazen zullen óf de gouden olie hebben óf zij zullen die niet hebben, en op dat ogenblik zullen zij zijn als Gideons „één man”. Volgens Sefanja zal Gideon, die Elia is, die Ezechiël is, die de machtige man is, vóór het decreet van de zondagswet de boodschap van de Middernachtsroep brengen, in samenhang met de bitterheid van het tonen aan Gods volk van hun zonde van deelname aan de voorspelling van 18 juli 2020, en hun ongerechtvaardigde poging om hun voorspelling te rechtvaardigen nadat zij volkomen had gefaald.

Sefanja wijst op een samenvergadering van Gods volk in de laatste dagen die voorafgaat aan het zondagswetdecreet. Deze samenvergadering wordt ook uitgebeeld door Ezechiëls eerste profetie in hoofdstuk zevenendertig.

Dus profeteerde ik, zoals mij geboden was; en terwijl ik profeteerde, ontstond er een geluid, en zie, een beweging, en de beenderen kwamen bijeen, elk been tot zijn been. En toen ik toezag, zie, pezen en vlees kwamen op hen, en de huid bedekte hen van boven; maar er was geen adem in hen. Ezechiël 37:7, 8.

Ezechiël profeteerde tot de dorre beenderen die dood lagen op de straat van die stad uit Openbaring hoofdstuk elf, waar ook onze Heer gekruisigd werd. Zij worden eerst bijeengebracht.

En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere gekruisigd werd. En mensen uit de volken en geslachten en talen en natiën zullen hun dode lichamen zien, drie dagen en een halve, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden en feestvieren, en zij zullen elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten hen die op de aarde woonden, gekweld hadden. Openbaring 11:8–10.

Zij worden vergaderd wanneer de drieënhalve dagen tot een einde komen. De drieënhalve dagen vertegenwoordigen de vertoeftijd van Mattheüs hoofdstuk vijfentwintig, maar zij vormen ook de verstrooiing van de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Degenen die vergaderd worden, zijn tevoren verstrooid geweest, en Zefanja duidt hen aan als een „onbegeerd volk”. Het volk dat niet begeerd is, zijn zij die dood op de straten hebben gelegen terwijl de wereld zich over hun dode lichamen verheugde, maar die bijeenvergaderd worden en vervolgens de natie worden die het doelwit is van de aanval van de drakenmacht van de laatste dagen, die de hoer van Tyrus als hun hoofd verheffen.

Een lied, een psalm van Asaf. Zwijg niet, o God; houd U niet stil, en wees niet zwijgend, o God. Want zie, Uw vijanden maken rumoer, en zij die U haten, hebben het hoofd opgeheven. Zij hebben listig beraadslaagd tegen Uw volk, en overleg gepleegd tegen Uw verborgen. Zij hebben gezegd: Kom, laten wij hen uitroeien, zodat zij geen volk meer zijn, opdat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde. Want zij hebben eensgezind met elkander beraadslaagd; zij hebben een verbond tegen U gesloten. Psalm 83:1–5.

Hun bedoeling is het geestelijke Israël van de laatste dagen te nemen en hen in de vurige oven van Nebukadnezar te werpen. Wanneer de dode beenderen voor het eerst de „stem” van Jesaja horen,

die de boodschap van de Middernachtsroep uitroept, bevinden zij zich nog steeds in de woestijn van de drieënhalve dag. Zij moeten dan kiezen om de Trooster, die Christus beloofde te zenden en die hen overtuigt van hun zonde van 18 juli 2020, te aanvaarden of te verwerpen.

Troost, troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is; want zij heeft uit de hand des Heren dubbel ontvangen voor al haar zonden. Een stem van een die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, maakt recht in de wildernis een baan voor onze God. Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, zal recht worden, en de oneffen plaatsen tot een vlakke. En de heerlijkheid des Heren zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien; want de mond des Heren heeft het gesproken. Jesaja 40:1–5.

De passage die het werk van de stem van een roepende in de woestijn aanduidt, bevat zeer gedetailleerde informatie. Zijn boodschap zal gegrond zijn op een openbaring van het karakter van Christus, zoals weergegeven door het feit dat de „heerlijkheid”, die het karakter van Christus is, geopenbaard zal worden. De Openbaring van Jezus Christus die vlak vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontsloten, is een ontsluiting van het karakter van Christus, zoals voorgesteld door het element van Zijn karakter dat wordt aangeduid als Alpha en Omega. Ook zal geopenbaard worden dat Zijn karakter „waarheid” is.

Nog een bijzonderheid is dat, wanneer de stem begint te roepen, hij zich nog steeds in de woestijn van de drieënhalve dag bevindt, want hij roept in de woestijn. Profetisch gezien zijn, wanneer zijn werk begint, de twee getuigen nog steeds dood in de straat die door Ezechiëls vallei loopt. Nog een specifiek feit is dat, wanneer de stem met zijn werk begint, de gehele wereld toegang zal hebben tot de boodschap. Nog een waarneming is dat de boodschap wordt gegeven in de periode van de laatste dagen, wanneer Christus de zonden van de honderd vierenveertigduizend uitwist, want hun ongerechtigheid is vergeven. Het droevige feit dat eveneens „regel op regel” wordt geopenbaard, is dat alleen zij die aan de vereisten van het evangelie voldoen, de vergeving zullen ontvangen die in die geschiedenis wordt voltrokken.

Alleen degenen die beantwoorden aan de eisen die verbonden zijn met het gebed van Leviticus zesentwintig, zullen hun zonden en de zonden van hun vaders uitgewist krijgen, want zij zullen „het dubbele voor al haar zonden” hebben ontvangen. De „hand” van de Heere die verbonden is met hun zonden en met de zonden van hun vaders, is een symbool van de eerste teleurstelling, toen de Heere Zijn hand hield over een vergissing die de eerste teleurstelling voortbracht. In de Milleritische geschiedenis verhinderde Zijn hand dat Gods volk een verborgen waarheid zag. Zijn hand in die geschiedenis vertegenwoordigde Zijn goddelijke voorzienigheid. In de laatste dagen vertegenwoordigt Zijn hand de verwerping door Gods volk van een door God geopenbaarde waarheid, en Zijn hand vertegenwoordigt dan Zijn goddelijk oordeel.

Door de stem van Ezechiëls eerste profetie worden de doden samengevoegd, maar zij staan nog niet als een machtig leger. De tweede profetie van Ezechiël hoofdstuk zevenendertig volbrengt dat door de adem te brengen die uit de vier winden komt.

Toen zei Hij tot mij: Profeteer tot de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tot de wind: Zo zegt de Heere HEERE: Kom uit de vier winden, o adem, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. Toen profeteerde ik zoals Hij mij geboden had, en de adem kwam in hen, en zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een uitermate groot leger. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis van Israël; zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan; wij zijn afgesneden. Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, o Mijn volk, Ik zal uw graven openen en u uit uw graven doen opkomen, en Ik zal u brengen in het land van Israël. En gij zult weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik uw graven geopend heb, o Mijn volk, en u uit uw graven heb doen opkomen. En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land plaatsen; dan zult gij weten dat Ik, de HEERE, het gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE. Ezechiël 37:9–14.

Die adem van Ezechiëls profetie is de verzegelingsboodschap, want zij komt uit de vier winden.

En daarna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat de wind niet zou waaien over de aarde, noch over de zee, noch over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van het oosten, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luide stem tot de vier engelen, aan wie macht gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, zeggende: Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God aan hun voorhoofden verzegeld hebben. Openbaring 7:1–3.

De vier winden komen op uit het oosten, en in profetische zin is de islam zowel „de oostenwind” als „de kinderen van het oosten”. Ezechiëls „adem”, die de gevormde lichamen verandert in „een groot, uitermate groot leger”, is de boodschap die de honderd vierenveertigduizend verzegelt. De verzegelingsboodschap van Openbaring hoofdstuk zeven komt op uit het oosten. Die boodschap is de boodschap van de Middernachtsroep, en Zefanja duidt haar aan als het trompetgeschal „tegen de versterkte steden en tegen de hoge torens”.

Een toren is een symbool van de kerk.

„In de gelijkenis stelde de heer des huizes God voor, de wijngaard het Joodse volk, en de omheining de goddelijke wet, die hun bescherming was. De toren was een symbool van de tempel.” *The Desire of Ages*, 597.

Een stad is in de Bijbelse profetie een koninkrijk. Het pausdom is „Babylon”, „die grote stad”. Frankrijk en daarna de Verenigde Staten zijn „de grote stad” van „Sodom en Egypte”. Jeruzalem is „de grote stad” die uit de hemel neerdaalt. De boodschap van Zefanja is gericht tegen de steden en torens, of tegen de vereniging van kerk en staat, die per definitie het beeld van het beest is. Het is de „verborgen” boodschap van Daniël hoofdstuk twee.

Vlak vóór het decreet van de zondagswet, dat is de beproeving van Nebukadnezars gouden beeld uit Daniël hoofdstuk drie, ontwaken de dode lichamen en worden zij veranderd in een machtig leger om de boodschap te verkondigen die de vorming van de verbinding van kerk en staat identificeert en daartegen stelling neemt, terwijl zij tevens aangeeft dat de islam het voorzienige werktuig is dat God gebruikt om Zijn oordeel te voltrekken over hen die de zondagsaanbedding

afdwingen, zoals Hij dat in de geschiedenis van het verleden heeft gedaan. De boodschap maakt duidelijk dat, wanneer het beeld volledig ontwikkeld is en het merkteken van het beest afdwingt, het oordeel voltrokken zal worden.

Er is in Daniël hoofdstuk drie geen rechtstreekse verwijzing naar het beeld van het beest dat voert tot en tot volle rijpheid komt bij de zondagswet, maar er kan geen derde boodschap zijn zonder een eerste en tweede, want hoofdstuk twee van Daniël moet worden opgenomen in de openbaring van de waarheden die in Daniël hoofdstuk drie worden voorgesteld. Het „verborgen geheim” van de droom over het beeld in hoofdstuk twee duidt Gods volk aan als komend tot het besef van de levens- en doodsimplicaties van Nebukadnezars beeld van het beest.

Geheiligde logica vereist dat, toen Nebukadnezar besloot een inwijdingsplechtigheid voor zijn gouden beeld te houden, dat beeld eerst gebouwd moest worden en de musici de muziek moesten oefenen die zij bij de plechtigheid zouden spelen. Er moest voorafgaande voorbereiding van de bouw plaatsvinden gedurende een bepaalde tijd, met graafwerk, het leggen van een fundament, steigers en werklieden die af en aan gingen; en die voorbereiding was de vorming van het beeld uit Nebukadnezars droom, maar Nebukadnezars trots besloot een beeld te maken van slechts één beest, niet van alle koninkrijken van de Bijbelse profetie. De opbouw van dat beeld is de beproeving die Gods volk moet doorstaan voordat de genadetijd sluit en voordat zij verzegeld worden, voordat de muziek speelt.

Geheiligde logica onderkent tevens dat Sadrach, Mesach en Abednego niet de enige Hebreeuwse slaven waren die getuige waren van de voorbereidingen vooraf voor de inwijding van het gouden beeld. Zij waren eenvoudigweg de enigen onder de Hebreëen die de implicaties van die voorbereidingen begrepen als een waarschuwing op leven en dood, en hun eigen persoonlijke voorbereiding troffen voor de komende crisis.

In de passage van Zuster White aan het begin van dit artikel brengt zij niet alleen Sefanja's besluit in verband met het gouden beeld van Nebukadnezar en de zondagswet, maar zij wijst ook op Jesaja's onrechtvaardige verordening.

Wee hun die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen en benauwende voorschriften opstellen die zij hebben voorgeschreven; om de behoeftigen van het recht af te keren en de armen van Mijn volk hun recht te ontnemen, opdat de weduwen hun buit worden en zij de wezen mogen beroven! En wat zult gij doen op de dag van bezoeking en in de verwoesting die van verre zal komen? Tot wie zult gij vluchten om hulp? En waar zult gij uw heerlijkheid achterlaten? Jesaja 10:1-3.

Jesaja's „onrechtvaardig besluit” is de zondagswet, en zij is „de dag van bezoeking” en „verwoesting” voor de Verenigde Staten, want op „nationale afval” volgt „nationale ondergang”. Volgens Jesaja zal bij de zondagswet, die ook Nebukadnezars gouden beeld is, de „verwoesting” „van verre komen”.

Denk hieraan en betoon u mannen; neem het opnieuw ter harte, gij overtreders. Gedenk de vroegere dingen van oudsher: want Ik ben God, en er is geen ander; Ik ben God, en niemand is Mij gelijk, Die van den beginne het einde verkondigt, en vanouds de dingen die nog niet

geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen; Die een roofvogel roept uit het oosten, de man die Mijn raadsbesluit volvoert uit een ver land; ja, Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het voorgenomen, Ik zal het ook doen. Hoort naar Mij, gij hardnekkigen van hart, die verre zijt van gerechtigheid: Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre zijn, en Mijn heil zal niet vertoeven; en Ik zal heil geven in Sion, aan Israël Mijn heerlijkheid. Jesaja 46:8–13.

Jesaja plaatst deze passage aan het einde van de vertoeftijd, want dan zal zijn „heil” niet langer „vertoeven”. Het is aan het einde van de drieënhalve dag van Openbaring 11. Het einde van de vertoeftijd wordt gemarkeerd door de komst van de boodschap van de Middernachtsroep, wanneer Ezechiëls grote leger opstaat. Wanneer zij opstaan, worden zij opgericht als een banier in Openbaring hoofdstuk 11.

En na drie en een halve dag voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. En in datzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad stortte in, en in de aardbeving werden zeventuizend mensen gedood; en de overigen werden met schrik vervuld en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Het tweede wee is voorbij; en zie, het derde wee komt spoedig. Openbaring 11:11–14.

De twee getuigen van Openbaring elf stijgen als het banier op naar de hemel, in hetzelfde uur als de aardbeving, die de zondagswet is. Op dat tijdstip, of zoals Johannes zegt, „in dat uur”, roept God volgens Jesaja, hoofdstuk zesenzeventig, „de man” die Zijn raadsbesluit volbrengt, die ook „een roofvogel uit het oosten” is. De roofvogel, dat wil zeggen „de man” die God gebruikt om Zijn raadsbesluit uit te voeren, komt uit „een ver land”. In Jesaja hoofdstuk tien, ten tijde van het „onrechtvaardige besluit”, dat de zondagswet is, komt de „verwoesting” van de Verenigde Staten van „ver”. „Oosten” is een symbool van de islam, want in de profetie zijn zij zowel „de kinderen van het oosten” als „de oostenwind”. Een „vogel” in de profetie is een godsdienst, zoals voorgesteld door Babylon als een kooi vol hatelijke en onreine vogels. De „roofvogel” die uit een ver land in het oosten komt, is de godsdienst van de islam.

En hij riep met krachtige stem luid, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en het is geworden een woonstede der duivelen en een schuilplaats van alle onreine geesten en een kooi van alle onreine en verfoeide vogels. Openbaring 18:2.

De drievoudige vereniging van het moderne Babylon vertegenwoordigt drie regeringsvormen, en tevens drie godsdienstvormen. De godsdienst van de Verenigde Naties is het spiritualisme, de godsdienst van de Verenigde Staten is het afvallige protestantisme en de godsdienst van de paus is het katholicisme. Al deze godsdienstige overtuigingen worden soms gesymboliseerd als vrouwen, maar ook als vogels. Het is de godsdienstige en politieke macht van de Verenigde Naties, met de Verenigde Staten als de voornaamste koning, die het pausdom op de troon der aarde plaatst. In het boek Zacharia zijn het twee vogels die de paus bevestigen, die door de apostel Paulus in de tweede brief aan de Thessalonicenzen wordt aangeduid als die “goddeloze”.

Toen ging de engel die met mij sprak heen en zei tot mij: Sla nu uw ogen op en zie wat dit is dat tevoorschijn komt. En ik zei: Wat is het? En hij zei: Dit is een efa die tevoorschijn komt. Verder zei hij: Dit is hun gedaante over de gehele aarde. En zie, een loden talent werd opgeheven; en dit is een vrouw die in het midden van de efa zit. En hij zei: Dit is de goddeloosheid. En hij wierp haar in het midden van de efa; en hij wierp het loden gewicht op de opening daarvan. Toen sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, er kwamen twee vrouwen tevoorschijn, en de wind was in hun vleugels; want zij hadden vleugels als de vleugels van een ooievaar; en zij hieven de efa op tussen de aarde en de hemel. Toen zei ik tot de engel die met mij sprak: Waarheen brengen dezen de efa? En hij zei tot mij: Om haar een huis te bouwen in het land Sinear; en zij zal bevestigd worden en daar op haar eigen grondslag geplaatst worden. Zacharia 5:5–11.

Een efa is een mand die voor het afmeten wordt gebruikt. De twee vrouwen die de efa plaatsen, of de mand in welker midden het pausdom zit, zijn twee kerken. Twee godsdiensten zullen de godsdienst die in de Bijbel wordt aangeduid als „die goddeloze” nemen en haar een huis bouwen in het land Sinear. Sinear is een andere naam voor Babylon, en de Katholieke Kerk is Babylon de grote in de laatste dagen.

De twee vrouwen die de goddeloze vrouw in Babylon “vestigen”, hebben “wind in hun vleugels”. Die vrouwen zijn ook vogels, want zij hebben “vleugels”, en hun rechtvaardiging om de vrouw te plaatsen is de “wind” van de islam, want de islam brengt de hand van iedere man tezamen. De vrouw die wordt opgeheven, is sinds haar dodelijke wond in 1798 gevangen geweest in de efa, want er was een loden gewicht op de opening van de efa waarin zij zich bevond, gelegd. Maar wanneer de muziek van Nebukadnezars erediensceremonie begint, nemen de twee vrouwen van het afvallige protestantisme en spiritualisme het loden gewicht weg en heffen zij de achtste kop op, die uit de zeven is.

„Naarmate wij de laatste crisis naderen, is het van vitaal belang dat er harmonie en eenheid bestaan onder de werktuigen des Heeren. De wereld is vervuld van storm en oorlog en tweedracht. Toch zullen de mensen zich onder één hoofd — de pauselijke macht — verenigen om God te bestrijden in de persoon van Zijn getuigen. Deze verbintenis wordt bezegeld door de grote afvallige. Terwijl hij tracht zijn werktuigen te verenigen in de strijd tegen de waarheid, zal hij eraan werken haar voorstanders te verdelen en te verstrooien. Afgunst, kwade vermoedens, kwaadsprekerij worden door hem aangestookt om onenigheid en verdeeldheid teweeg te brengen.” Testimonies, deel 7, 182.

De drievoudige verbintenis verheft het pausdom als het hoofd, want zij zijn voornemens de natie die niet begeerd wordt te vernietigen.

Want zie, Uw vijanden maken rumoer; en zij die U haten, steken het hoofd op. Tegen Uw volk hebben zij listige raad beraamd, en zij hebben beraadslaagd tegen Uw verborgen. Zij hebben gezegd: Komt, laten wij hen uitroeien, zodat zij geen volk meer zijn; opdat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde. Psalm 83:2–4.

Een vogel is een godsdienst, en de “roofvogel uit het oosten” die God roept op het “uur” van de zondagswet, wanneer de boodschap van de Middernachtsroep wordt verkondigd, is de islam.

Daarom komt juist op het uur dat de opgewekte doden als het banier ten hemel opstijgen, de “derde wee” van de islam snel. Daarom verklaart Jesaja in vers één van hoofdstuk tien: “Wee” hun die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen. De “Weeën” van Openbaring zijn de islam, en de islam is het voorzienige oordeel, of werktuig, of staf (Jesaja 10:5) die God gebruikt om de Verenigde Staten te straffen wegens het afdwingen van zondagsaanbidding.

Jesaja hoofdstuk zesenvieftig duidt de „roofvogel uit het oosten” aan als „de man die mijn raad uitvoert”. Die „man” is de islam, en hij wordt „uit een ver land” genoemd, want God had Zich voorgenomen de Verenigde Staten, en daarna de wereld, te oordelen vanwege de handhaving van de zondag, zoals Hij in vroegere tijden deed met het heidense Rome en de eerste vier bazuinen, en vervolgens met het pauselijke Rome in de vijfde en zesde „wee”-bazuinen. Zijn voornemen in Jesaja hoofdstuk zesenvieftig is de „roofvogel uit het oosten” te roepen, en Hij maakt Zijn volk, dat verlangt Zijn raad en voornemen te begrijpen, bekend: „Denk aan de vroegere dingen van oudsher; want Ik ben God, en er is geen ander; Ik ben God, en niemand is Mij gelijk, Die van den beginne het einde verkondigt, en van oudsher de dingen die nog niet geschied zijn, zeggende: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen.”

In vers drie van Jesaja hoofdstuk tien legt Jesaja drie belangrijke vragen vast:

En wat zult gij doen ten dage der bezoeking, en bij de verwoesting die van verre komen zal?
Tot wie zult gij vluchten om hulp? En waar zult gij uw heerlijkheid laten? Jesaja 10:3.

De laatste vraag maakt duidelijk dat het heerlijke land zijn heerlijkheid verliest door het onrechtvaardige decreet. De heerlijkheid van de Verenigde Staten is de Grondwet, die bij de zondagswet volledig terzijde wordt gesteld.

„En de Grondwet waarborgt het volk het recht op zelfbestuur, door te bepalen dat vertegenwoordigers die door de volksstem zijn gekozen, de wetten zullen uitvaardigen en ten uitvoer leggen. Ook werd vrijheid van godsdienstig geloof verleend, waarbij ieder mens werd toegestaan God te aanbidden overeenkomstig de ingeving van zijn geweten. Republikeins staatsbestel en protestantisme werden de grondbeginselen van de natie. Deze beginselen zijn het geheim van haar macht en voorspoed.” The Great Controversy, 441.

Het is de Grondwet die de heerlijkheid identificeert die bij de zondagswet in het stof wordt achtergelaten.

„Wanneer de natie waarvoor God op zo wonderbare wijze heeft gewerkt, en waarover Hij het schild van de Almacht heeft uitgespreid, de protestantse beginselen verlaat en door haar wetgevende macht het rooms-katholicisme begunstigt en steunt door de godsdienstvrijheid te beperken, dan zal God in Zijn eigen kracht werken voor Zijn volk dat getrouw is. De tirannie van Rome zal worden uitgeoefend, maar Christus is onze toevlucht.” Testimonies to Ministers, 206.

Bij Jesaja’s „onrechtvaardig besluit”, dat de zondagswet is, is de heerlijkheid van de Verenigde Staten verdwenen, en onmiddellijk beantwoordt dit Jesaja’s tweede vraag wanneer het, in profetische zin, vlucht naar de Verenigde Naties, de tienkoningenconfederatie van Openbaring

hoofdstuk zeventien, om hulp te verkrijgen teneinde de aanval van de islam van het derde „Wee” het hoofd te bieden. De eerste van de drie vragen duidt de setting aan van de verwoesting door de zondagswet, die de Verenigde Staten ertoe brengt hun volgende werk aan te vangen, namelijk de gehele wereld te dwingen de combinatie van kerk en staat te aanvaarden, zoals voorgesteld door de eenwording van de Verenigde Naties en de Katholieke Kerk, met de paus aan het hoofd van die onheilige verhouding. Zij noemt die verwoesting „de dag der bezoeking”. Al deze profetische werkelijkheden stemmen overeen met de inwijdingsplechtigheid van Nebukadnezar voor het gouden beeld.

Wij zullen hoofdstuk drie van Daniël in het volgende artikel voortzetten.

“In de geschiedenis van Nebukadnezar en Belsazar spreekt God tot de mensen van deze tijd. De veroordeling die in deze tijd over de bewoners der aarde zal komen, zal het gevolg zijn van hun verwerping van het licht. Onze veroordeling in het oordeel zal niet voortvloeien uit het feit dat wij in dwaling hebben geleefd, maar uit het feit dat wij door de hemel gezonden gelegenheden om de waarheid te ontdekken hebben veronachtzaamd. De middelen om vertrouwd te raken met de waarheid liggen binnen het bereik van allen; maar evenals de toegeeflijke, zelfzuchtige koning schenken wij meer aandacht aan de dingen die het oor bekoren, het oog behagen en het gehemelte strelen, dan aan de dingen die het verstand verrijken, de goddelijke schatten der waarheid. Het is door de waarheid dat wij de grote vraag kunnen beantwoorden: ‘Wat moet ik doen om zalig te worden?’” Bible Echo, 17 september 1894.